

26/12/2020

Τα τελευταία Χριστούγεννα: “Ξύπνα άνθρωπε του 21ου αιώνα!”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

“Ξύπνα άνθρωπε του 21ου αιώνα! Τα επιτεύγματά σου, σε απεκοίμησαν”.

Τά ἐπιτεύγματά σου σέ ἀπεκοίμησαν καί νόμισες ὅτι κατέκτησες τόν κόσμο. Εὐτέλισες καί αὐτά τά ἱερά καί ὅσια. Τά θεώρησες μύθους καί θρύλους πού τρέφουν τή φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, χωρίς ἀντίκρουσμα στήν προσωπική ὑπαρκτική ὄντοτήτά σου. Κύτταξε ὅμως γύρω σου. Πόλεμοι ἀδελφοκτόνοι, πείνα καί ἀσθένειες γιά τούς ἀδύνατους, καταπάτηση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, διαφθορά, σκάνδαλα, διάσπαση τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀπουσία ἀγάπης, κυριαρχία τῶν συμφερόντων. Ἐνα τέτοιο κόσμο ἐτοίμασες γιά τά παιδιά σου, ὅπου καί αὕτη ἡ φύση συστενάζει καί διαμαρτύρεται γιά τίς καταχρήσεις σου. Δέν ἀπέλιπαν βέβαια νησίδες ἐλπίδας. Εἶναι ὅμως τραγικά ὀλίγες, ἐπιδεικτικά ἀνεπαρκεῖς.

Ακούστε το τελευταίο χριστουγεννιάτικο μήνυμα της 25ης Δεκεμβρίου 2007, του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου:

Μήνυμα Χριστουγέννων 2007

20/12/2007

Ἀγαπητά μου Παιδιά,

«**ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ**». Τή φράση αὕτη, πού ἀπηύθυνε ὁ Ἄγγελος πρὸς τούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ τό βράδυ τῆς Γεννήσεως, φοβοῦμαι ὅτι τήν ἔχουμε ἀκούσει τόσες φορές ὥστε νά μή μᾶς κάνει πιά μεγάλη ἐντύπωση. Παρά ταῦτα ἡ Ἐκκλησία δέν κουράζεται νά τήν ἐπαναλαμβάνει καί σήμερα καλώντας ὅλους ἐμᾶς, ἀνθρώπους τοῦ 21ου αἰῶνα, νά ὑποδεχθοῦμε τόν Σωτήρα μας, ἐκεῖ στό στάβλο τῆς Βηθλεέμ, Θεό σαρκωμένο ἀπό ἀγάπη, στίς καρδιές μας, στά σπίτια μας, στίς πόλεις μας, στίς πατρίδες μας. Παντοῦ.

ΒΕΒΑΙΑ Η ΦΡΑΣΗ ΑΥΤΗ ἀπευθύνεται σήμερα σ' ἕναν ἀλαζόνα καί ἐπηρμένον ἀπό τίς τεχνολογικές του κατακτήσεις ἄνθρωπο, τόν ἄνθρωπο πού ἐξέθρεψεν ὁ 20ός αἰώνας, καί προβάλλει ὁ 21ος. Τόν ἄνθρωπο τῆς ἀφθονίας τῶν μέσων, τῶν ἐπιτυχιῶν τῆς ἐπιστήμης του, ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς ἀτροφίας, τοῦ ἐσωτερικοῦ κενοῦ, καί τῆς ἔλλειψης κοινωνούμενης ἐμπειρίας πού ἀπαιτεῖ λογικά

έρεισματα σέ θέματα πίστεως. Ὁ ἄνθρωπος σήμερα μοιάζει νά εἶναι ἀποστεωμένος ἀπό ἔμπνευση, ἀπό ἐλπίδα, αἰχμάλωτος τῶν κατακτήσεών του, θύμα τῆς προόδου του, φορτωμένος μέ ἀπέλπιδα προοπτική γιά τό μέλλον του.

ΣΑΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ἀκούεται καί πάλι σήμερα ἡ φράση τοῦ Ἀγγέλου. Εἶναι σάν νά καλεῖ τόν ἄνθρωπο τοῦ 21ου αἰώνα νά ξυπνήσει ἀπό τόν λήθαργο τῆς χρησιμοθηρικῆς ὑλοφροσύνης καί τήν κραιπάλη τῆς πλασματικῆς αὐτάρκειάς του. «Ξύπνα, ἄνθρωπε τοῦ 21ου αἰώνα». Ὁ Σωτήρας προκαλεῖ ἀλλά καί προσκαλεῖ τόν καθένα μας νά ἀναθεωρήσει τήν πορεία του, νά ξαναβρεῖ τήν ἐλευθερία του, νά ξαναδεῖ τό φάσμα τῆς ζωῆς του μέσα ἀπό τό λαμπρό φῶς τῆς Ἀλήθειας Του.

«ΞΥΠΝΑ ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ». Τά ἐπιτεύγματά σου σέ ἀπεκοίμησαν καί νόμισες ὅτι κατέκτησες τόν κόσμο. Εὐτέλισες καί αὐτά τά ἱερά καί ὅσια. Τά θεώρησες μύθους καί θρύλους πού τρέφουν τή φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, χωρίς ἀντίκρουσμα στήν προσωπική ὑπαρκτική ὄντοτήτά σου. Κύτταξε ὅμως γύρω σου. Πόλεμοι ἀδελφοκτόνοι, πείνα καί ἀσθένειες γιά τούς ἀδύνατους, καταπάτηση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, διαφθορά, σκάνδαλα, διάσπαση τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀπουσία ἀγάπης, κυριαρχία τῶν συμφερόντων. Ἕνα τέτοιο κόσμο ἐτοίμασες γιά τά παιδιά σου, ὅπου καί αὕτη ἡ φύση συστενάζει καί διαμαρτύρεται γιά τίς καταχρήσεις σου. Δέν ἀπέλιπαν βέβαια νησίδες ἐλπίδας. Εἶναι ὅμως τραγικά ὀλίγες, ἐπιδεικτικά ἀνεπαρκεῖς.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ἀπευθύνονται στίς ψυχές μας. Ἡ πίστη στόν Σωτήρα σώζει καί νοηματοδοτεῖ τή ζωή μας. Ὁδηγεῖ στήν ἐμπειρική ψηλάφηση τῆς ἐρμηνείας τοῦ γεγονότος. Μέ ταπείνωση ἀλλά καί ἐλευθερία. Οἱ συνέπειες ἀκολουθοῦν. Ἡ ἐλπίδα, τό φῶς, ὁ ἀγώνας, ἡ ἀνθρωπιά. Ὁ Σωτήρας Χριστός μᾶς προκαλεῖ καί μᾶς ἐμπνέει νά γίνουμε ἄνθρωποι καί νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό τίς δεσμεύσεις τοῦ ἐνδοκοσμικισμοῦ καί τῆς ἀλλοτρίωσης.

ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΥΤΟ πολλοί, άμέτρητα πλήθη πιστών τόν άκολουθοϋν μέ συνέπεια. Χαίρω όταν έπισκέπτομαι τίς ένορίες τής Ί. Αρχιεπισκοπής καί άλλες Ί. Μητροπόλεις στήν Έπαρχία νά διαπιστώνω πόσοι πολλοί, καί ανάμεσά τους καί νέοι ξαναβρίσκουν τό δρόμο τους πρός τήν πίστη. Τό φαινόμενο είναι θαυμαστό. Άν τό έπισημαίνω είναι γιατί είναι χρήσιμο νά συντηροϋμε μέσα σας τήν έλπίδα ότι ό κόσμος τών φαινομένων κρύβει μέσα του καί πίσω του μιάν άλλη πιό ζωντανή πραγματικότητα πού μόνο όσοι μποροϋν καί θέλουν τήν βλέπουν. Ό Ίησοϋς Χριστός δέν είναι μύθος, οϋτε φορκλορικό παιγνίδι. Σέ τελευταία ανάλυση αν τό βρέφος στή Φάτνη είναι ό Θεός πού έγινε άνθρωπος – καί αυτό εξαρτάται από τήν ποιότητα τής Πίστεώς μας – τότε αυτός ό Θεός είναι έλπίδα έλευθερίας τοϋ ανθρώπου από τή μοίρα τής θνητότητας, έγγύηση άθανασίας, εξασφάλιση σχέσης μέ τό Θεό, άληθινή σωτηρία.